

ಸಮ್ಯೇಗಳೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೋಂದು ಸಂಶೋಧನೆ 2006ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಧ್ಯಯನಪ್ರೋಂದು, ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಿ ದಿಮ್ಮಿಯಾ ಅಪಾಯಿವು ಶೇ. 36ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತು. ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ಸು, 60 ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ 2,800 ಜನರನ್ನು 16 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಕೈತೋಟಿ ‘ಮಾಡೋ ಬಾಸ್ತು’ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡೇ ಸುಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆ ಸುತ್ತಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಪುಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಾನದ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿಯಾಗಲು ದೇಹದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಚೇಕಾದ ಸಿರೋಟೋನೊ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸುತ್ತವಂತೆ.

ಕೊರೊನಾ ಕಾಲಫ್ರಷ್ಟ್ ನಾವು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣಿದ ಹಲವು ಸಾಖಾಗಳನ್ನು ನಮ್ಮು ಮುಂದಿರಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಣ ಭೌತಿಕ

ಅಂತರವನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಚರ್ಚಿತೆಯದ್ದುಕ್ಕಾ ನಡೆದಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಅಣಕಿಸುವಂತೆ, ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಗೋಚರಗಳನ್ನು, ಮುಖಿವಾಡಗಳನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಷಮ ಸ್ನಾನೇಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂಟನಕ್ಕೆ, ಶಿನ್ನತೆಗೆ ದೂಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಕೊರೊನಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಶಿನ್ನತೆಯಿಂದ, ಮಾನಸಿಕ ಸಮ್ಯೇಗಳಿಂದ ಒಳಲಿರುವುದನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ತಜರು ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾನಸಿಕ ಸಮ್ಯೇಗೆ ಗಿಡಗಳಿಂದಿನ ಒಡನಾಟ ಉತ್ತರವಾಗುಲ್ಲದು.

ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಜೀವವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹೀಗೆಯ ಸತ್ಯ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಸತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೊರೊನಾ ಸಂದರ್ಭ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು, ಅವಗಳಿಂದಿಗೆ ಒಡನಾಡುವುದು ಏಕಮುಖಿಯಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಲ್ಲ. ಗಿಡಗಳಿಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಸ್ನಾಗಳೊಂದಿನ ಇಫ್ರಾ ಒಡನಾಟಿಂದ ಆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ.

ಈ ಸಂಹಬವನವನ್ನು ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಧರ್ಮಿಯರು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಗಿಡಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವಗಳಿಂದಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಘಾಯ್ಯಾಗೆ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷ ಕಾಣಬದೇ ಭಾವನೆಗಳಷ್ಟೇ ಕಾಣಬಿಡಂತೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜೀವವಿಪಾಠ ತಿಳಿಸಲು ಗಾಡನ್ ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆಯೂ ಹೌದು. ತಾವು ನಿತ್ಯ ಸೇವಿಸುವ ಕೆಲವೊಂದಿಷ್ಟು ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈತೋಟಿದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಗ್ನಾರ್ಥಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಮುಕ್ತ ತರಕಾರಿ, ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಈ ಗಾಡನ್ನಾನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಮೃಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಚ್ಯಾಪ್ಸುವೂ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಗಾಡನ್ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ